

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

22. Amor perfectus ad perfectam Dei fruitionem, quam habiturus est in alterâ vitâ, aspirat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

quæ ipsa tot horas in flammis purgantibus cruciari, quot in illis cum advenientibus invitè consumere cogebatur; neque enim credebat moniales ab illis tales recedere, quales ad illos ingressæ fuerant: Nolim quidem se veriùs hîc quàm oportet agere, cum sciam S. Benedicti cum sorore Scholasticâ colloquia, quantas amori in Deum augendo flammis in utriusque pectoribus excitarint; sed quia in multis tam ardentia corda incensaliquæ linguas non facilè reperies, ita etiam à prolixis illis contabulationibus plus detrimenti, quàm adjumenti amorem divinum haurire meritò dixeris.

CAPUT XXII.

Amor perfectus ad perfectam Dei fruitionem, quam habiturus est in alterâ vitâ, aspirat.

I.
Quid in hac vita amantem cruciet.

Habet aliquid onerosum, aliquid permolestum amori mortalis hæc vita, in qua terrena corporis moles visco suo animi pennas inficit, ne ad cælestis sponsi complexus, congressusque, ut lubet, evolare possit; quotidiana edendi, dormiendique necessitas non parum temporis intercipit, quod multò suaviùs in jucundo

amoris cum divina bonitate commercio collocaretur; hinc amoris suspirantis ad æternas illas sedes affectus suavissimi & ardentissimi.

Moysem aspice: admissus ille ad intimam cum Deo familiaritatem, ab eius colloquio facie radijs coruscante revertitur; ut filij Israël in eum oculos intendere propter fulgorem erumpentem nec audeant, nec possint: hac tamen ille tantâ tanquæ amicâ cum Deo consuetudine non contentus, ad perfectiorem fruitionem aspirat. *Ostende*, inquit, *mihi faciem tuam*. Simeon senex ille Deo plenus etsi verbum infantilibus membris vestitum tenerimè brachijs esset complexus, eoque thesauro potitus, quo majorem Deus homini elargiri non potest, absolui nihilominus vinculis corporis efflagitat, quo in ampliorem boni jam degustati possessionem admitti possit. S. Paulum, si Chrysofomo credimus, raptus ille in tertium cælum ita delicijs cælestibus impleverat, ita à rerum omnium sensu abstraxerat, ut si flammis mortales illi adhiberes, non sentiret, non uretetur; & tamen quasi tantarum voluptatum non meminisset, aut præ illis, quas expectabat, parvi duceret, exclamar: *Cupio dissolvi & esse cum Christo*.

Amantium huiusmodi vox est com-

2.
Animus
oprat ar
ctius uis

Moyse.

Simeon.

S. Paulus
1. de Cor.
p. 13.

communis cum Regio Propheta, qui inter illos perfectos amatores postremus non fuit: *Sicut anima mea ad Deum sortem vivum, quando veniam & apparebo ante faciem Domini?* qui dicit. Quando veniam, ostendit permolestam sibi esse tanti boni dilationem, & licet in foribus sit, pro magnitudine tamen desiderij anhelanti animæ mirum quantum remotum esse videatur.

Franciscus de Sales.

B. Franciscus Sales, qui cælestibus delicijs quodammodo absorptus, atque oppressus Deum rogarat humi prostratus ut contineret undas gratiæ, quia tantæ dulcedinis magnitudinem sustinere non poterat; postea quatuor aut quinque mensibus ante suum ex hac vita decessum; Nihil est, inquit, nihil omnino in terris, quod me aliquo lætitiæ sensu possit afficere, cuiusmodi illud sit, quod occurrit, nihil mihi solatij potest afferre; ad cælum cogitationes omnes meas transtuli: unde vicinior morti auditus est sæpè dicere: *Renuit consolari anima mea; memor sui Dei & delectatus sum.* Et tandem paulò ante mortem has exundantis lætitiæ voces effari: *Misericordias Domini in æternum cantabo.*

3. Simile de terræ motu.

Terræ motum ab igne in visceribus terræ concluso effici putant Philosophi, qui accensus viciniorque aërem inflammas violentâ

terræ concussione aditum sibi facere, & erumpere nititur, atque ad centrum suum conscendere. Ita amor ille perfectus flammis suis interiora hominis depascens, & angustias pectoris non ferens, per suspiria, vocesque ardoris indices dilatari, & ad cælum evolare gestit: quod in sancto Dominico contigisse memorat S. Antoninus, qui tam frequentibus suspirijs, votisque ardentibus anhelabat ad di-

4. Philippus Nerij ardor.

vinos amplexus, ut ultimis vitæ mensibus nodum animæ cum corpore non tam dissolvere, quam violenter abruptere velle videretur. Cùm S. Philippum Nerium in die Pentecostes tantis amoris incendijs æstuantem lego, ut una è costis violento cordis motu frangeretur, unum aliquem carcere detentum videre mihi videor, qui libertatis avidus, fenestræ alicuius crates terreas diffringit, quâ evadere possit. Ita S. Philippo nimis angusta erant pectoris spatia, ex illis velut è carcere cor divinis flammis accensum ad æternam libertatem aspirabat. Audit S. Teresa in festis Paschatis suavissimæ cantilenæ modulos animæ ad sponsi conspectum anhelantis, & dicentis: *Videant te oculi mei, dulcis Iesu, videant te, & hinc moriar, ut te fruatur.* & viribus deficiens & extra se rapta, semimortua deportari debuit. Quid quæso Beatum Ægidium Francisci Discipulum sistebat in vestigio

5. S. Teresa.

P. vestigio

vestigio immobilem, cum Paradisum nominari audiret, nisi quædam ab omnium rerum cogitatione mentis alienatio & impetus quidam animi in cælum evolare cupientis? In lachrymas resolvuntur alij, & grassantem amoris flammam suavi illo rore si non extinguere, temperare certè aliquo modo nituntur: quod S. Patri nostro Ignatio frequenter evenisse memorant; qui locum domus altiore confcendens, unde liber esset in cælum prospectus, ibi sublevatis in illud oculis, lachrymis suaviter defluentibus immadefcebat, quasi illæ dicrent: *Quid mihi est in celo, & à te quid volui super terram, Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum?*

6.
S. Monica,

Sed audiamus S. Augustinum cum S. Matre Monica paribus flammis ardentem, & ad ostia Tyberis innixum cubiculi fenestræ, fixisque unâ in cælum oculis de cælestibus gaudijs cum illa sermones miscentem. Ita illa filium alloquitur: Fili, quantum ad me attinet, nullâ jam re delector in hac vita: quid hîc faciam adhuc, & cur hîc sim nescio, jam consumptâ spe huius sæculi. ille verò; *Quærebamus, inquit, qualis esset futura vita æterna sanctorum, quam nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit: inhiabamus ore cordis in superna fluenti fontis tui, fontis vi-*

tæ, qui est apud te; ut quantalibet delectatio corporæ præ illius vitæ jucunditate non comparatione, sed ne commemoratione quidem digna videretur: ipsum, aiebam, quem amamus, sine ipsis audiamus; subtrahantur aliæ visiones longè imparis generis, hæc una rapiat & absorbeat spectatorem suum, ut talis sit sempiterna, quale fuit hoc momentum cui suspiravimus: nonne hoc est, Intra in gaudium Domini: scilicet amor ille perfectus jam consumpserat in utriusque animo omnes paleas huius vitæ, & cælestis vitæ fruitionem, quo velut pabulo in æternum aleretur, requirebat.

Verumenim verò, cum præter spem æterna illa refectio differret, & ignis ille amoris, undique alimenta, quibus refocilletur, inquiri; ad illud Teresianum recurrit, *Aut pati, aut mori*: anima, inquit illa, ardens Deum videndi desiderio, cum id differre animadvertit, molestissimam illam dilationem non alio solatio levare utcumque potest, quàm si pro sponso aut se voluntarijs pœnis excruciet, vel aliunde prouentes acerbitates & cruciatus pleno sinu excipiat.

Catharina Senensis amore divino tota deflagrans, cum occasione Schismatis, pestilens cupiditatum & bellorum incendium totâ Italiâ purgari conspicit, sese vchit

7.
Spes dilata cruciat
S. Theresia

B. Catharina Senensis

velut expiatoriam victimam Deo offert ad tantam pestem vel aver- tendam, vel extinguendam: ac- ceptatur à Deo eius oblatio, & velut victima dæmonibus excru- cianda, & excorianda traditur; pascitur tamen tormentis istis eius in Deum charitas, mille pro ta- ta munificentiâ gratias agit, & dæmones provocat, ut ultimas vires in se torquenda experian- tur.

Magdale-
na de Paz-
zi.

Magdalena de Pazzi, ut amori suo faceret satis, Deum rogat, ut dolores acerbissimas, quos sub mortem ille passus est, communi- care dignaretur; impetrat, & dum cruciatibus prope conficitur, præ amoris magnitudine medijs se ina- uatate gaudijs arbitrat.

7.
es dillo
cruciat.
Cherijia.

8.
B. Ange-
læ.

B. Angela Folignia quò suis ar- doribus levamen aliquod & sola- rium inveniât, Deo supplicat, ut omnibus contumelijs, opprobrijs, omni ignominia ac infamia, qui- bus unquam ab omni memoria mortales omnes dehonestati fuê- re, onerari ac notari se permittat, id sese ingentis beneficij gratia- que loco habituram: nimirum a- nimæ ingentis cælestis amoris in- cendio propemodum consump- ta, malorum perpeffionem quasi balnei alicuius refrigerationem efflagitant. Ad copiosum ignem alendum magna lignorum conge- rie opus est, ita ad amoris perfecti flammam nutriendas multa & ex-

aggeratae cruces necessariae sunt: ut meritò pudere nos debeat tam exigui in Deum amoris, qui ad minimam calamitatem refrigesci- mus & cruci stramineæ consu- menda satis virum non habemus, cum è contrà illa amoris prodigia in medijs flammis ad instar Sala- mandræ, non vitam modò, sed de- licias inveniant, aut sicut Vesuvius aliquis aut Æthna perpetuos ignes enutriant, saxis durissimis, & metallo quolibet liquefaciendis pares: quin imò quò magis amor ille cælestis accrescit, eò magis cæ- terarum rerum minuuntur appe- tentiæ, unumque novis semper incrementis augetur Dei videndi, possidendi que desiderium. Cuius rei adumbratam imaginem in Ior- danis aquis sacræ paginæ repræ- sentare mihi videntur, dum dicunt Sacerdotibus arcam deferentibus in Jordanem ingressis, & pedibus eorum in parte aquæ tinctis, ste- tisse superiores aquas ad instar montis intumescentes, & alias in- feriores descendisse in mare mor- tuum, usquedum deficerent, po- pulusque omnis per arenam al- veum transiret. Idem contingit in illis perfectis amatoribus, in quorum animis omnes rerum fu- gentium imagines atque desideria diffluunt, & evanescent; unus Deus, eiusque amor augmentis continuis mirum quantum flam- marum cumulum exaggeret, do-
P 2 nec

Ioſue 3.

Castor
& So-
ſi.

nec consumptâ vitâ, beiori affluentia perennet in cælo.

9.
Ioannem
Baptistam
Sanchez.

P. Joannes Baptista Sanchez, unus ex illis, quos igneos appellat S. Chrysostomus, ita videndi Dei desiderio inarserat (quemadmodum superiori suo ex instituti sui lege retulit) ut si istius voti isto die se compotem non futurum Deo revelante cognosceret, continuò præ doloris magnitudine moriturum non sentimus; sed magnis istis heroibus fides meritò habenda est, quos ad id dicendum & amoris violentia, & veritates amor impulit.

10.
Sanctam
Carillo.

Admirare mecum quid simile in Sanctâ Carillo, quàm tantus amor ad cælum evolandi, Deoque fruendi incenderat, ut tantum bonum differri ipsa morte sibi intolerabilius esse duceret; cum intelligit divino monitu se demum post annum ~~re~~ ad eò desideratâ potituram, Post annum, exclamat, ô crudelis dilatio! unde mihi animus, & patientia, ut tantam moram ferre æquanimiter possim: ô carcer, ô vita! quàm mihi diuturnum! Utinam volent dies, & hore, & tempora præcipiti cursu diffluant, ut tandem momentum illud compareat, in quo sub umbrâ illius, quem ad eò amavi, conquiescam.

CAPUT XXIII.

Amor perfectus interim dum Dei fruitio æterna differitur, frequenti Eucharistia sumptione se solatur.

Nemo alicui vitio vertit, si amici absentiam aut imaginis eius aspectu, aut alicuius ex filijs eius presentia consoletur; si cum filio sermones misceat, si eum beneficijs ornet, si omni amicitiae testificatione demereri sibi, ac devincire conetur; atque his erga filium eius officijs, dolorem, quem ex amici absentia sentit, quomodoque leniati, ita animæ Dei amore vulneratæ, cum in hac miseriarum valle tranquillè, & ad satisfactionem eius presentia frui non possunt, conspectu, colloquioque cum proximo, qui Dei imago est, & frequentatis erga pauperes obsequijs, in quibus Christum velut presentem intuentur, contentæ non sunt; sed eum in Venerabili Sacramento, sub candenti velo delitescentem frequenter accedunt, ibi illum venerantur, alloquuntur, & omnibus officijs humillimè, ac perseverantissimè colunt, ac demerentur. Primò itaque ad templa publica, velut

L.
Spem di-
lar amle-
niat utus
Ven-Euch.